

Arrest

nr. 213 350 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-D. HATEGEKIMANA
Charles Parentéstraat 10/5
1070 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Uganda en bent u geboren in het dorp Nyakasange, behorende tot het district Kasese. U behoort tot de Bakonzo/Mukonzo bevolkingsgroep. U bent lid van de Pinksterbeweging. U bent gehuwd met R.M.M.. In 2000 verhuisde u naar Kampala. U beëindigde er uw studies verpleegkunde en werkte op verschillende plaatsen in uw land in de zorgsector. Uw echtgenoot die lid was bij de partij FDC, Forum for Democratic Change, vertrok omwille van problemen negen jaar geleden naar Canada en werd Canadees staatsburger. U zag uw echtgenoot enkel terug wanneer u elkaar in Kenia opzocht.

In 2001 ging u naar een bijeenkomst van de FDC aan de Makerere universiteit. Sindsdien beschouwt u zichzelf als activist van de FDC en nam u deel aan demonstraties. Omdat uw echtgenoot supporter was van koning Charles Wesley Mumbere, heerser over het Bakonzo koninkrijk (Rwenzuru), solliciteerde u er op een vacature als gezondheidsmedewerker. Op 10 januari 2010 begon u uw werk als gezondheidscoördinator voor het bureau van Ithungu Biira, de echtgenote van de koning. Intussen zorgde u behalve voor uw vier kinderen, ook voor de kinderen van uw overleden broers, G. en J.. Op 4 mei 2015 besloot u zich officieel aan te sluiten bij de FDC. U ging hiervoor naar hun kantoor en liet diezelfde dag een lidkaart opmaken. Tegelijk werd u lid van de Women League van de FDC. Omdat er een functie van coördinator van de vrouwenvereniging voor de afdeling in Kasese vacant was kreeg u meteen deze betrekking. Intussen deed u zich voor als aanhanger van de Ugandese president Museveni en de partij NRM, National Resistance Movement. Omdat u president Museveni persoonlijk kende werd u enkele keren uitgenodigd om deel te nemen aan een lunch. Tot op het heden financiert hij de studies van uw neefje B.J.. Regelmatig woonde u publieke bijeenkomsten van de NRM bij om te luisteren wat voor programma ze hadden. Deze informatie gaf u dan door aan de FDC. Op 18 februari 2016 vonden er verkiezingen plaats in Uganda. Ook al vond u Museveni een goede man, u vond dat er te veel corruptie en nepotisme was. Ook vond u dat het tijd was dat Museveni opstapte. Hoewel Museveni de verkiezingen won, verloor hij de verkiezingen in het district Kasese. Na een bevel tot onderzoek stelde Museveni dat koning Charles Wesley Mumbere zich wilde afscheiden van het land. Op 26 en 27 november 2016 vielen overheidstroepen het koninkrijk binnen en arresteerden de koning en zijn aanhangers. Op 1 december 2016 was u aanwezig op een meeting van de Bakonzo gemeenschap in de regio Kizongu (district Kasese) die werd gehouden naar aanleiding van de arrestatie van de koning. Omdat de meeste aanwezigen net als u lid waren van de FDC werden u en de andere aanwezigen gearresteerd door overheidstroepen. U werd in een pick-up gezet en naar het oostelijke district Jinja gereden. U werd er in een gevangenis opgesloten. Uw kinderen betrekken sinds uw arrestatie een huurwoning in Kampala en worden er door uw zussen bezocht. Tijdens uw detentie zag u major Muhumza, uw kennis die in de gevangenis werkte. Hij beloofde u te helpen achter informatie over uw zaak te komen. U vernam van hem dat u werd beticht van verraad en dat u martelingen riskeerde. Ook vertelde hij u dat er een rechtszaak in de derde maand van 2017 was voorzien. U gaf hem de telefoonnummers van uw zussen zodat ze hem van geld konden voorzien om uw ontsnapping te regelen. Eind maart 2017 bracht major Muhumza u een bewakersuniform en hielp u uit de gevangenis ontsnappen. Via Winnie Kiiza, lid van de FDC en volksvertegenwoordiger in het parlement, werd u ondergebracht in het Kisubu nonnenklooster. Op 13 juni 2017 reisde u als vertegenwoordigster van het Kingdom voor een cursus "Mentorship for the Youth" naar Barcelona in Spanje. Na twee dagen keerde u terug naar Uganda. U trok terug in in het Kisubu nonnenklooster. Intussen regelde Winnie Kiiza via de FDC uw reis naar Europa. Op 30 juni 2017 verliet u het klooster en reisde illegaal naar Kenia. U verbleef er tot 15 januari 2018 bij vrienden in Nairobi. Via een Nigeriaanse smokkelaar werd u een busreis naar West-Afrika geregeld. Na een reis van vijf dagen kwam u in een onbekend land aan. Vanuit dat land nam u een klein vliegtuig naar een voor u onbekend eiland. De volgende dag nam u een boot naar een plaats waarvan u vermoedt dat het Algerije was. Vanuit die plaats nam u een boot naar een onbekend Europees land. Vanuit dat onbekend Europees land nam u een vlucht naar Brussel waar u op 20 februari 2018 landde. Tijdens uw reis nam u verdovende middelen zodat u minder stress had. In België werd door uw Nigeriaanse smokkelaar ondergebracht bij diens kennis in Antwerpen. Toen uw smokkelaar niet terugkeerde besloot u naar buiten te gaan en wat te wandelen. Tijdens uw wandeling kwam u Afrikaanse mensen tegen die op weg waren naar een avondgebed. U ontmoette er een vrouw die gelijkaardige problemen als u kende en die u vertelde dat u naar Brussel kon om internationale bescherming te vragen. U nam een trein naar Brussel en diende op 15 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Sinds uw ontsnapping uit detentie werden uw kinderen éénmaal aangesproken door personen in burger die naar u vroegen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Ugandese identiteitskaart (geldig tot 08/11/2024), een lidkaart van de FDC, een identificatiebadge van Health Coordinator van het koninkrijk Rwenzuru, een attest van de Women League van de FDC, een kopie van het certificaat van Canadees staatsburger op naam van uw echtgenoot, een kopie van een ongedateerde krantenartikel over het incident in Kasese en ongedateerde fotoprints over incidenten in Kasese en Kampala. Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal liet u op 31 mei 2018 een e-mail met uw opmerkingen betreffende de notities opgesteld op het Commissariaat-generaal tijdens uw persoonlijk onderhoud sturen door een sociaal deskundige.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen tijdens uw registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 8 maart 2018 blijkt u te hebben verwezen naar medische problemen, met name problemen met uw knieën. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beaamde u last te hebben van uw knieën maar maakte hierover verder geen bemerkings (notities persoonlijk onderhoud CGVS –verder “notities” p.4,20). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u een lokaal op de gelijkvloerse verdieping toebedeeld om er uw persoonlijk onderhoud te kunnen voeren. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde uw land van herkomst te hebben verlaten en in geval van terugkeer naar Uganda de Ugandese autoriteiten/de Ugandese president te vrezen omwille van uw sympathie en activiteiten voor de FDC partij en naar aanleiding van uw arrestatie op 1 december 2016 en uiteindelijke ontsnapping uit detentie (notities persoonlijk onderhoud –verder “notities” CGVS pp.48-50).

U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS te overtuigen van uw profiel als activist van de FDC, noch uw lidmaatschap en activiteiten en dus evenmin van de daaropvolgende arrestatie en detentie, die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vlucht uit Uganda.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat beeld dat u schetst over uw activisme voor de FDC sinds 2001, haaks staat op algemene beschikbare informatie over de partij. Zo beweerde u in 2001 deel te hebben genomen aan een rally/bijeenkomst van de FDC. U zou sindsdien verder zijn blijven deelnemen aan hun activiteiten en haalde aan dat tijdens demonstraties van de FDC waar jullie gingen de menigte met traangas werd verjaagd (notities CGVS, p.10,12,13,14,52). Echter bestaat de FDC pas sinds 16 december 2004. Overigens, indien u daadwerkelijk activist zou zijn geweest voor de FDC –quod non- is het merkwaardig dat u pas in 2015 besloot u er officieel bij aan te sluiten.

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw banden met de FDC blijkt uit het feit dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs van uw lidmaatschap bij de FDC, noch van uw functie bij de Women League voor deze partij neerlegt. Aan de authenticiteit van deze twee door u neergelegde documenten kan immers geen enkel geloof worden gehecht.

Het is immers opvallend dat het door u neergelegde attest van de vrouwenliga enkele bizarre orthografische fouten vertoont. Zo staat in de hoofding in plaats van het woord “Municipality” “Munuciality” geschreven. Waar men zou verwachten dat er “mobilise women” staat werd er “mobilsen women” genoteerd. Ook de betekenis van de titel “Appointment as a Woman League” is merkwaardig, aangezien deze zinsconstructie geen enkele betekenis heeft. Men zou immers verwachten dat er een verwijzing naar een lidmaatschap zou worden vermeld. Hoewel uw naam in de hoofding staat getypt ontbreekt uw foto op de daarvoor voorziene plaats. U had hiervoor ook geen uitleg. Evenmin is duidelijk wie het attest opstelde aangezien er bij de titel van FDC Secretary General geen naam werd genoteerd. Opvallend is dan ook vast te stellen dat de handtekening op dit attest verschilt van de handtekening op de door u neergelegde lidkaart van de FDC (zie documenten 1 en 3). U verklaarde nochtans dat beide documenten op dezelfde dag door dezelfde persoon, Na.Ma., werden opgemaakt (notities CGVS, p.11,12,13). Evenmin is het duidelijk waarom uw lidkaart van de FDC het district Kasese vermeldt en Kayembe als kiesstation (Polling station). Uit uw verklaringen en de inhoud van uw identiteitskaart – geldig tot 8 november 2024- blijkt immers dat u gewoon in Kampala was geregistreerd/woonde (zie verklaringen DVZ vraag 10, notities CGVS, p.58 en zie document 5). Bovendien verklaarde u voor beide documenten naar het kantoor van de FDC in Kampala te zijn geweest waar uw registratie zou zijn gebeurd (notities CGVS, p.10,11,12). U gaf hierbij ook het adres op. In uw schriftelijke opmerking die u stuurde na uw persoonlijk onderhoud haalde u echter aan naar het Kasese district naar het kantoor van de FDC te zijn gegaan (opmerking 3 met verwijzing naar pagina 10 in het persoonlijke onderhoud op het CGVS). Die stelling is dan ook tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen op het CGVS en lijkt post factum te zijn gefabriceerd om de incoherentie op de kaart te verklaren. Dat er hierover nochtans geen sprake kan zijn van enige verwarring op het CGVS tijdens het persoonlijke onderhoud blijkt overigens uit het feit dat u meermaals heel duidelijk had verklaard naar het FDC kantoor in Kampala te zijn geweest voor uw lidmaatschap/ documenten (notities CGVS, p.10,11,12). Dat er geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend aan deze door u neergelegde documenten blijkt bijkomend uit opmerkingen van de FDC in de pers waarin wordt gesteld dat er onterecht lidkaarten aan niet-leden werden gegeven en dat er zelfs valse lidkaarten werden uitgereikt. Hiermee rekening houdend is het ook opvallend dat de vorm van uw lidkaart enigszins verschilt van andere lidkaarten van de FDC in dezelfde periode (2015).

Zo is het opmerkelijk dat het acroniem FDC en het logo niet in het midden van uw lidkaart staan en de volledige benaming van de partij boven het acroniem ontbreekt (zie informatie in het administratief dossier).

Bijzonder is overigens vast te stellen dat u die beweert tot de grootste oppositiepartij FDC te behoren, de huidige president van Uganda, Museveni, als vriend op uw publieke facebookaccount (op naam van O.B.) blijkt te hebben staan. Geconfronteerd met deze vaststelling bevestigde u dat het om uw account gaat en zei "ik kan hem niet wegzetten". Gevraagd of u hem niet gewoon kan "ontvrienden" stelde u enkel dubbelzinnig "ik kan dat niet doen". Gevraagd naar de reden waarom dat niet zou kunnen, gaf u geen antwoord (notities CGVS, p.47,48,59). In uw schriftelijke opmerkingen die u nastuurde schreef u "Ik weet niet hoe ik Museveni moet defrienden" (zie laatste paragraaf schriftelijke opmerkingen met verwijzing naar pagina 59 van het persoonlijke onderhoud). Het is echter niet aannemelijk dat iemand die sinds jaren actief is op facebook en –in tegenstelling tot uw bewering slechts over één facebookaccount te beschikken- meerdere accounts heeft (zie facebookaccount met uw foto's op naam van N.O.B. en B.O.), een toegevoegde vriend niet kan "ontvrienden".

Aangezien u niet aannemelijk maakte banden te hebben met de FDC kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw bewering samen met andere leden van de FDC te zijn gearresteerd op een meeting in het district Kasese, in nasleep van de incidenten van november 2016. Dat uw relaas over uw problemen elke coherentie mist blijkt bijkomend uit het volgende: Waar u aanvankelijk laat uitschijnen dat u samen met honderden andere mensen was opgepakt wanneer de Ugandese autoriteiten op 26 en op 27 november 2016 een raid uitvoerden op het lokale koninkrijk in Kasese (notities CGVS, p.49,51 en vragenlijst CGVS, vraag 1 §1), stelt u vervolgens pas op 1 december 2016 te zijn gearresteerd op een meeting waar voornamelijk leden van de FDC aanwezig waren (notities CGVS, p.51,53). In uw schriftelijke opmerkingen die u nastuurde houdt u het verder op "Ik werd gearresteerd de week na de vernieling", zonder verdere specificaties. Ook is het opvallend dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde na uw arrestatie te zijn meegenomen naar de gevangenis in Kampala waar u van de twaalfde maand van 2016 tot en met de derde maand van 2017 was opgesloten (zie vragenlijst CGVS, vraag 1 §2). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat u naar een gevangenis in de oostelijke provincie Jinja was overgebracht meer bepaald naar Nalufeyna (notities CGVS, p.49). Op andere plaatsen stelde u nooit te hebben vastgezeten, ook niet in een gevangenis in Kampala (notities CGVS, p.52). Geconfronteerd met deze opvallende inconsistentie die de kern van uw relaas omvat, ontkende u uw verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende noch serieus. Uit het verslag van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat u deze voor akkoord ondertekende nadat ze u werden voorgelezen in de door u gekozen taal, het Engels. U liet het verder ook na bijkomende uitleg hierover te doen in uw schriftelijke opmerkingen die u nastuurde. Overigens blijkt uit uw openbare facebookpagina dat u in dezelfde periode waarvan u beweert in detentie te hebben doorgebracht (in de maand december 2016) actief te zijn geweest op facebook (zie prints facebookpagina O.B.). Geconfronteerd met deze vaststellingen vroeg u: "Is het gedeelde post of mijn post". U werd opgemerkt dat uw vraag er niet echt toe deed en werd u opnieuw om uitleg gevraagd. U antwoordde enkel dat u dit niet had gedaan. Na enige tijd maakte u enkel de opmerking: "Mijn dochter A. is een groot meisje". Waarom A. uw facebookaccount in uw plaats zou gebruiken kon u echter niet uitleggen. Overigens is het merkwaardig dat u over A. -in werkelijkheid uw nicht die u als dochter beschouwt- tegenstrijdige verklaringen aflegt. Waar u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat ze de dochter van uw overleden broer J. zou zijn (zie verklaringen DVZ, vraag 16), verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat zij en uw neefje, B.J. de dochter en zoon van uw overleden broer G. zijn (notities CGVS, p.44). Geconfronteerd met deze incoherentie bleef u aanvankelijk zwijgen en vervolgde met de vage bewoording als volgt:... deze is van J., M. dus en de andere van G.... het is niet makkelijk en herhaalde uw laatste versie zoals opgegeven tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal in uw schriftelijke opmerkingen die u nastuurde (notities CGVS, p.44).

Wat er ook van zij, ook uw verdere verklaringen tarten elke logica. Hoewel u stelt van verraad te zijn beschuldigd, verdacht te zijn van spionage, een rechtszaak boven uw hoofd te hebben hangen en dat u uit uw detentie was gaan lopen in maart 2017 (notities CGVS, p.49,53,55,58), u blijkbaar op 13 juni 2017 zonder problemen een officiële vliegreis kan maken vanuit Kampala naar Barcelona, waar u een opleiding bijwoonde als vertegenwoordiger van het koninkrijk waarvan u stelde dat dit in november 2016 was vernield (notities CGVS, p.27,28). Behalve dat u zonder meer legaal, in het bezit zijnde van uw eigen paspoort (notities CGVS, p.54), uw land kon verlaten blijkt u na twee dagen van verblijf in Spanje, terug naar Uganda te zijn teruggekeerd (notities CGVS, p.28). Van een persoon die stelt voor haar leven te vrezen omwille van alle door u opgeworpen argumenten, kan echter logischerwijs verwacht worden dat ze na in de mogelijkheid te zijn geweest het land te verlaten, niet meteen terugkeert naar dat land ten opzichte van het welke ze vervolging vreest.

Geconfronteerd met uw merkwaardige uiteenzetting en gevraagd hoe u na al uw beweerde problemen legaal het land kon verlaten en dan nog besloot er terug naartoe te keren, stelde u enkel: "Ja er was een "assistent general inspector of the police" vermoord rond maart 2017, dus alle focus lag daar en niet op ons. Toen ik daar me zo lang had verborgen, ja de nonnen, ja ik moest gekleed zijn als een non toen ik zo reisde, dus ja". U werd opnieuw gewezen op het feit dat u toch met eigen paspoort het land kon verlaten, wat u opnieuw beaamde, en werd u gevraagd hoe u met de door u beweerde vervolging alsnog in staat was om zo te reizen, zei u: "Ja dat ging en ik keerde terug". Als reden voor uw terugkeer gaf u enkel aan dat u uw kinderen niet wilde alleen achterlaten maar dat toen u terugkeerde u alsnog besloot definitief te vertrekken omdat het voor u niet veilig was (notities CGVS, p.54). Uw uitleg is echter niet serieus. U stelt immers uw kinderen na uw definitieve vertrek uit Uganda alsnog in Kampala te hebben achtergelaten (notities CGVS, p.44,45).

Aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen en vervolging in uw land van herkomst en gelet uw verklaring over een geldig reispaspoort te hebben beschikt toen u Uganda op 30 juni 2017 heeft verlaten, kan er ook van uit worden gegaan dat u geen redenen had om uw land op illegale wijze te zijn moeten ontvluchten, zoals u dit beweert notities CGVS, p.3,20,25,26,28,29). Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat u sinds 2 maart 2016 in het bezit bent van een Ugandees reispaspoort, geldig tot 2 maart 2026. Uit het betreffende document blijkt bovendien dat u geboren bent in Nyamirembe gelegen in het district Bushini (notities CGVS, p.34) en niet in Nyakasanga in het district Kasese (notities CGVS, p.4,42). Uw uitleg dat uw vader zijn kinderen aan een gekocht stuk land wilde koppelen (notities CGVS, p.42 en schriftelijke opmerkingen die verwijzen naar pagina 42 van het persoonlijke onderhoud), wijzigt niets aan het feit dat men van een verzoeker om internationale bescherming verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt aangaande de volledige identiteit en familiale achtergrond om een klaar beeld te scheppen over de leefomstandigheden voor de komst naar België (notities CGVS, p.43). Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat uw paspoort voorzien was van een visum, geldig van 6 juni 2017 tot 1 juli 2017. Hieruit blijkt dan ook dat u in staat was veel eerder dan 30 juni 2017 uw land te verlaten, wat waarschijnlijk ook het geval was. Uw incoherente uitleg aangaande uw beweerde illegale reisroute treedt dit vermoeden ook bij. Vooreerst is het opvallend dat uw reisroute zoals u deze uiteenzette bij de Dienst Vreemdelingenzaken verschilt van de reisroute die u op het Commissariaat-generaal vermeldde. Zo stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de zevende maand van 2017 vanuit Uganda te zijn vertrokken. U zou naar Kenia zijn gereisd van waar u een boot nam en via een onbekend land en een onbekend eiland per boot naar een ander onbekend land zijn gereisd. Vanuit dat onbekend land zou u een vliegtuig naar België hebben genomen waar u op 10 februari 2018 zou zijn geland (zie verklaringen DVZ, vraag 31). Op het Commissariaat-generaal situeerde u uw vertrek in juni 2017, dus de zesde maand. U zou eerst naar Kenia zijn gereisd van waar u een bus nam naar West-Afrika. Waar u in West-Afrika was weet u echter niet te melden. Vervolgens zou u er een vliegtuig hebben genomen naar een eiland waarvan u niet weet in welk werelddeel het lag, maar waar mensen Frans spraken (notities CGVS, p.33,34,35). De volgende ochtend zou u per boot zijn afgereisd naar een onbekende plaats, waarvan u vermoedt dat het Algerije kon zijn. Vanuit die plaats zou u opnieuw een boot hebben genomen naar een onbekend land in Europa. Vanuit dat land zou u een vliegtuigreis naar België hebben gemaakt (notities CGVS, p.36,37,38). Tijdens uw hele reis vanaf Kenia tot België zou u begeleid zijn door uw smokkelaar, een Nigeriaanse man. Het is dan ook opvallend dat u de naam van uw beweerde smokkelaar niet precies kent maar plotsklaps meent dat u ooit de naam "P." had horen vallen (notities CGVS, p.20,21,22,23,24,25). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u overigens geen naam op en vertelde dat u niet veel wist over uw smokkelaar behalve dat hij van Nigeria kwam. Evenmin kon u uitleggen in welke hoedanigheid hij meereisde en/of welke relatie jullie ten opzichte van elkaar zouden hebben tijdens de reis (notities CGVS, p.38). U verklaarde op de vraag waarom uw een dergelijke gebrekkige kennis had en wat u zou hebben geantwoord indien men u vragen zou stellen aan de grens: "Men vroeg niets... geen idee, ik zou misschien zeggen een vriend (notities CGVS, p.38). Gelet op de grote mogelijkheid ondervraagd te worden op een internationale luchthaven over uw identiteit, nationaliteit, afkomst, reisdoel en lettend op het feit dat uw reisbegeleider u vergezeld is het echter weinig aannemelijk dat hij –gelet op het grote risico bij controle op mensensmokkel en eventuele bevraging van zijn klant tegen de lamp te lopen u niet beter zou hebben voorbereid. Evenmin is het aannemelijk dat hij u op een dergelijke manier zou hebben verdoofd dat u niet zou geweten waar u was en u bij gevolg negatieve aandacht van de politiediensten op de luchthaven zou hebben kunnen trekken (notities CGVS, p.36). Uw uitleg dat men u niets had gevraagd, op de vraag wat u zou hebben gezegd indien men u vragen zou stellen wie u was en wat uw reisdoel was –aangezien u beweert niet te hebben geweten waar uw reis concreet naartoe ging tot u de piloot hoorde zeggen dat u in Brussel was geland (notities CGVS, p.24,34), is dan ook niet serieus. Het is immers algemeen geweten dat de politie/douane, op internationale luchthavens regelmatig identiteitscontroles en gerichte acties voert om illegalen/ mensensmokkelaars op te sporen.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van vertrek uit Uganda. Zoals eerder bemerkt doet dit dan ook vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen.

De overige door u gemaakte schriftelijke opmerkingen over uw persoonlijke onderhoud blijken conform de notities die genomen werden tijdens het gesprek en brengen geen nieuwe elementen aan.

De FDC lidkaart en het attest van Women League werden hierboven reeds besproken. De andere door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en herstellen het door u voorgehouden profiel van gezochte vermeende politieke activist niet. Uw werk als gezondheidscoördinatrice –ondersteund door uw werkbadge en attest (documenten 2 en 4) wordt niet betwist. Evenmin staan uw identiteit en nationaliteit –vermeld op uw identiteitskaart- ter discussie. Het certificaat van staatsburger van Canada op naam van uw echtgenoot bevat enkel zijn identiteitsgegevens, maar ondersteunt verder op geen enkele manier uw uitleg over de motieven van het vertrek van uw echtgenoot. De artikels en fotoprints over de incidenten in uw land (documentenbundel nummer 7) bevatten algemene informatie maar hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking. Zoals reeds opgemerkt bent u er niet in geslaagd enige reden aan te halen waarom u negatief onder de aandacht van de Ugandese autoriteiten zou staan en u omwille van uw beweerde politieke profiel- doch niet geloofwaardige- nog verdere vervolging zou dienen te vrezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. 2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 20 juli 2018 een schending aan van “artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen; Artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; Artikelen 2 en 3 van de wet van 21 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen, zoals tot op heden gewijzigd”.

Zij legt uit dat zij haar knieproblemen niet heeft vermeld op het Commissariaat-generaal omdat “In de periode van het tweede verhoor was het niet koud (lente, 18 mei 2018). Zo had zij geen pijn.”, waardoor zij niet op het idee kwam “om erover te praten tijdens het tweede verhoor”, temeer daar zij “zo gestrest en bezorgd [is] over de situatie van haar kinderen dat zij sommige punten makkelijk vergeeft”.

Verzoekster meent dat zij bewijzen heeft voorgelegd van haar lidmaatschap van FDC en van haar benoeming tot vrouwencoördinator van de vrouwenliga. Zij voert aan dat zij “niet verantwoordelijk [is] voor de spelfouten of andere taalfouten op het attest van de vrouwenliga”, dat zij “het attest op officiële wijze heeft gekregen van de bevoegde orgaan”, dat “verantwoordelijke van politieke partijen en zelfs overheden in Oeganda niet altijd op professionele wijze [werken]: zij zijn niet goed getraind en hebben geen gewoonte om speelfouten of andere taalfouten te verbeteren”, dat “de situatie erger [is] als het over politieke partijen gaat, die werken met onvoldoende financiële middelen en die rekenen op de bijdrage van vrijwilligers met beperkte opleidingsniveau en die de Engelse taal niet goed beheersen”, dat “dergelijke attesten worden getypt door secretaresses met onvoldoende opleidingsniveau; hun bassen zijn vrijwilligers ook met lage taalkennissen en die geen tijd nemen om te controleren voordat de documenten worden afgedrukt, getekend en overhandigd aan de aanvrager/belanghebbende” en dat “door gebrek aan training, middelen, competent bestuur en personeel politieke partijen in Oeganda niet op gestructureerde wijze [werken]”.

Over de afwezigheid van haar foto op het attest legt verzoekster uit dat zij geen foto had meegenomen, dat zij wel een identiteitskaart en lidkaart van FDC bij zich had en bekend was bij de partij, waardoor zij het attest kreeg “zonder enige moeite”.

Wat de vorm van haar lidkaart betreft, stelt verzoekster dat *“de meeste oppositiepartijen het moeilijk [vinden] om een standaard en permanent formaat van lidkaart te hebben door gebrek aan financiële middelen”*, waardoor ze niet altijd *“beschikken over voldoende exemplaren van formulieren die op voorhand afgedrukt zijn en die ingevuld worden op het ogenblikje van de aanvraag”* en *“er verschillen bestaan in de lettertype, in de lettervorm, in de lettergrootte, in de plaats van het logo...”*.

De afwezigheid van de naam van de secretaris op het attest betreft, kan men zich aldus verzoekster *“voorstellen dat het over onoplettendheid en gebrek aan professionalisme van de medewerkers en verantwoordelijken van de partij gaat, zoals het soms het geval is”*.

Aangaande de verschillende handtekeningen kan, volgens verzoekster, *“het zijn dat één daarvan werd geplaatst door een andere bevoegde persoon, maar dat die is vergeten om te vermelden “in opdracht” of om de naam te veranderen”*.

Over de vermelding van het district Kasese en Kayembe als kiesstation, wijst verzoekster erop dat er vroeger *“geen nationale identiteitskaarten in Oeganda”* bestonden, dat zij toen Kasese kon gebruiken als kiesstation, want zij is geboren in Kasese, dat zij ook een adres in Kampala had, dat *“vanaf het bestaan van nationale identiteitskaarten iedereen een kiesstation van eigen keuze [mocht] gebruiken volgens zijn/haar verblijfadres”* en dat zij voor Kampala koos *“waar zij een tweede adres had”*.

Zij verduidelijkt dat zij president Museveni niet wilde *“ontvrienden”* op Facebook omdat *“het niet goed was om hem te ontvrienden”*, want *“zij wilde hem en zijn partij laten denken dat zij met hen samenwerkte zodat zij toegang kon krijgen tot informatie die nuttig was voor haar oppositiepartij”*.

Verzoekster stelt *“rondom haar arrestatie: a) 26 november is de datum van de aanval op het koninkrijke paleis; b) 27 november is de datum van de aanhouding van de koning met andere mensen van wie sommigen vermoord waren; c) 1 december is de datum van de arrestatie van de asielzoekster samen met andere personen”*. Zij ontkent ooit te hebben gezegd dat zij in Kampala werd opgesloten.

Verzoekster *“herhaalt en bevestigt het volgende: M. is de dochter van haar overleden broer J.M.; B. is de zoon van haar overleden broer G.M.”*.

Zij legt uit dat zij in staat was om Oeganda te verlaten op legale wijze en terugkeerde omdat zij werd verzekerd *“door een belangrijke persoon dat alles in orde zou zijn”*, met name Winnie Kiiza, die *“oppositieleider binnen het nationaal parlement, die op dezelfde middelbare school als de asielzoekster heeft gezet”* en *“een heel goede vriendin”* van verzoekster is. Zij legt uit dat zij *“op het moment van haar vertrek niet van plan [was] om terug naar Oeganda te keren”*, maar dat *“aan de ene kant vond zij het moeilijk om iets te regelen voor de kinderen indien zij niet persoonlijk in Oeganda was; aan de andere kant hoopte zij dat zij in staat zou zijn om goede arrangementen te maken voor haarzelf en haar kinderen zonder problemen te ondervinden”*.

Verzoekster herhaalt dat zij geboren is in district Kasese, *“maar op een gegeven moment wilde haar vader al zijn kinderen koppelen aan een gekocht stuk land in Bushin”*, waardoor *“haar vader die wijzigingen heeft gedaan”*.

Verzoekster klaagt aan dat de commissaris-generaal meent dat zij *“waarschijnlijk” het land eerder dan 30 juni heeft verlaten, maar geen argument [geeft] en niet [laat] zien welk gevolg dat zou hebben op de rest van het verhaal*, alsook dat zij niet gevraagd werd *“waarom zij het land op 30 juni heeft verlaten”*. Zij *“bevestigt dat zij inderdaad het land heeft verlaten op 30 juni, datum waarop de reis mogelijk was volgens de arrangementen van de persoon dat haar hielp”*.

Verzoekster *“bevestigt het verhaal van het verhoor bij het Commissariaat-Generaal”* en meent dat *“bij de Dienst Vreemdelingenzaken er blijkbaar een verwarring en misverstand [bestaat] over haar reis van Kenya tot België”*. Zij stelt dat zij *“de reisbegeleider [vertrouwde] die voldoende ervaring had en die haar had verzekerd dat hij haar naar een veilige plaats zou brengen”* en dat *“de reisbegeleider haar verzekerd [had] dat zij geen moeilijke vraag of te strenge controle zou moeten verwachten, want zij ging reizen met het vliegtuig alleen binnen Europa”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing *“te willen herzien en haar hoofdzakelijk de status van vluchteling te verlenen of bij gebrek daarvan, haar de subsidiaire bescherming te verlenen”*.

2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoekster “een getuigschrift van een lid van de Oegandese Parlement, Kiiza WINFRED, vriendin van de verzoekster die haar heeft geholpen met vluchten” neer. Volgens verzoekster is dit stuk “*proef van de vervolgingsfeiten van de verzoekster in Oeganda*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Oeganda uit vrees voor politieke problemen met de Oegandese autoriteiten omwille van haar lidmaatschap van het “*Forum for Democratic Change*” (FDC). De Raad hecht echter geen geloof aan haar asielaanpak.

2.4.2. Vooreerst kan verzoekster haar beweerde lidmaatschap van het FDC en haar oppositieactiviteiten noch met haar verklaringen noch met authentieke stukken aannemelijk maken.

2.4.3. Zo beweerde zij dat haar echtgenoot in 2001 lid werd van de FDC en dat hij omstreeks 2009 naar Canada vluchtte omwille van problemen door dit lidmaatschap (“*Hij was van de FDC en werd gezocht door de autoriteiten. [...] Van 2001.*”; notities, p. 19), alsook dat zijzelf in 2001 reeds actief werd voor deze partij, zonder evenwel officieel lid te worden (“*Dat was in 2001. [...] Een bijeenkomst, want dat was toen hij vertelde wat hij van plan was wat zijn doelstellingen waren om democratische veranderingen aan te brengen. [...] Uit naam van de FDC, Forum for Democratie Change.*”; notities, p. 13-14). Verzoekster liegt manifest nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de FDC pas bestaat sinds 16 december 2004. Dat verzoekster zowel de vlucht van haar echtgenoot als haar eigen vlucht koppelt aan oppositieactiviteiten voor de FDC sinds 2001 en dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk bevestigde dat de partij toen ook reeds onder die naam gekend was (notities, p. 14, 19), toont aan dat verzoekster zichzelf (en haar echtgenoot) een oppositieprofiel wilt aanmeten dat niet op werkelijkheid kan berusten.

2.4.4. Ook de door haar voorgelegde lidkaart van FDC en attest van de “*Women League*” van FDC kunnen haar politiek lidmaatschap of oppositieactiviteiten niet aantonen.

2.4.5. De Raad merkt immers op dat de lidkaart het district Kasese en Kayembe als kiesstation vermeldt, terwijl verzoekster in Kampala woonde en geregistreerd was én zij volgens haar verklaringen het document in het kantoor in Kampala ging halen (notities, p. 10-12). Dat verzoeksters verklaringen over de lidkaart niet stroken met de informatie op het stuk doet op zich reeds afbreuk aan de authenticiteit ervan. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat er ook FDC-lidkaarten aan niet-leden werden gegeven en dat er valse lidkaarten werden uitgereikt.

Dat verzoeksters kaart geenszins een authentieke lidkaart betreft, kan ten slotte nog blijken uit de vaststelling dat de vorm ervan verschilt van andere lidkaarten van de FDC in dezelfde periode (2015).

2.4.6. De ongestaafe beweringen in het verzoekschrift dat “*de meeste oppositiepartijen het moeilijk [vinden] om een standaard en permanent formaat van lidkaart te hebben door gebrek aan financiële middelen*”, waardoor ze niet altijd “*beschikken over voldoende exemplaren van formulieren die op voorhand afgedrukt zijn en die ingevuld worden op het ogenblikje van de aanvraag*” en “*er verschillen bestaan in de lettertype, in de lettervorm, in de lettergrootte, in de plaats van het logo...*”, kunnen voorgaande vaststellingen niet vergoelijken. De Raad ziet overigens niet in waarom een politieke partij met een gebrek aan financiële middelen telkens een nieuwe lidkaart zou (laten) ontwerpen, louter omdat er nieuwe exemplaren afgedrukt moeten worden, in plaats van het eerder gemaakte ontwerp opnieuw te gebruiken. De uitleg in het verzoekschrift dat er vroeger “*geen nationale identiteitskaarten in Oeganda*” bestonden, dat zij toen Kasese kon gebruiken als kiesstation, want zij is geboren in Kasese, dat zij ook een adres in Kampala had, dat “*vanaf het bestaan van nationale identiteitskaarten iedereen een kiesstation van eigen keuze [mocht] gebruiken volgens zijn/haar verblijfadres*” en dat zij voor Kampala koos “*waar zij een tweede adres had*”, strookt dan weer niet met de vermeldingen (van het district Kasese en van Kayembe als kiesstation) op haar lidkaart en evenmin met haar schriftelijke opmerkingen van 31 mei 2018 waar zij stelde naar het FDC-kantoor in het Kasese-district te zijn gegaan. Aan dit document kan bezwaarlijk enige bewijswaarde worden gehecht.

2.4.7. Het neergelegde attest van de “*Women League*” van FDC bevat verschillende schrijf- en taalfouten (“*Kasese municipality*”, “*apointment as a women league*”, “*mobilise women*”) en vermeldt niet wie het attest opstelde. Het attest laat ook ruimte voor een foto, maar deze werd niet aangebracht. Dergelijke vormelijke gebreken ondermijnen de authenticiteit en bijgevolg de bewijswaarde van het stuk. Bovendien verschilt de handtekening op dit attest van de handtekening op de lidkaart, hoewel verzoekster beweerde dat beide documenten op dezelfde dag door dezelfde persoon (Na.Ma) werden opgemaakt (notities, p. 11-13) en dezelfde titel van “*secretary general*” vermelden.

2.4.8. Waar zij in haar verzoekschrift meent dat het kan zijn “*dat één [van de handtekeningen] werd geplaatst door een andere bevoegde persoon, maar dat die is vergeten om te vermelden “in opdracht” of om de naam te veranderen*”, herhaalt de Raad dat verzoekster uitdrukkelijk aangaf dat de lidkaart en het attest documenten op dezelfde dag door dezelfde persoon werden opgemaakt (notities, p. 11-13). Beide stukken dienden te worden ondertekend door de “*secretary general*” van FDC, waarvan verzoekster beweerde dat het Na.Ma. was. Dat deze persoon die dag wel het ene stuk maar niet het andere ondertekende, is dan ook ongeloofwaardig. De ongestaafe beweringen in het verzoekschrift over het gebrek aan middelen en professionalisme bij politieke partijen in Oeganda, dat volgens haar de vormelijke gebreken van het attest zouden verklaren, kunnen niet overtuigen. Van officiële stukken kan wel degelijk vormelijke (en inhoudelijke) correctheid verwacht worden, temeer wanneer een verzoekster om internationale bescherming deze wilt aanwenden om haar politieke affiniteit te staven. Verzoeksters documenten zijn gebrekkig opgesteld, vertonen vormgebreken en worden dan ook niet ondersteund door coherente en geloofwaardige verklaringen. Ze hebben dan ook geen bewijswaarde, wel integendeel, ze ondergraven de waarachtigheid van verzoeksters verklaringen.

2.4.9. Dat verzoekster in werkelijkheid geen oppositieprofiel heeft of had, blijkt nog uit de vaststelling dat zij ten tijde van haar persoonlijk onderhoud de huidige president van Oeganda, Museveni, als vriend op haar publieke Facebookaccount (op naam van O.B.) had. Verzoekster kon dit noch op het Commissariaat-generaal (“*Ik kan hem niet wegzetten. [...] Ik kan dat niet doen.*”; notities, p. 59) noch in haar schriftelijke opmerkingen van 31 mei 2018 (“*Ik weet niet hoe ik Museveni moet defrienden.*”) verklaren. De uitleg in het verzoekschrift dat zij president Museveni niet wilde “*ontvrienden*” op Facebook omdat “*het niet goed was om hem te ontvrienden*”, want “*zij wilde hem en zijn partij laten denken dat zij met hen samenwerkte zodat zij toegang kon krijgen tot informatie die nuttig was voor haar oppositiepartij*”, kan dan weer niet verzoend worden met haar verklaringen dat zij op 1 december 2016 gearresteerd werd door overheidstroepen, dat zij meer dan een jaar werd opgesloten alvorens zij kon ontsnappen, en dat er in maart 2017 een rechtszaak tegen haar voorzien was. Dat zij na haar ontsnapping uit de gevangenis en vlucht naar Europa, de president en zijn partij nog steeds denkt te kunnen misleiden, is uiteraard geheel onlogisch, daar de overheid volgens haar verklaringen reeds sinds december 2016 op de hoogte is van verzoeksters oppositieactiviteiten, waarvoor zij gearresteerd en vervolgd zou worden. Dat verzoekster vervolgens nog minstens tot 18 mei 2018 bevriend was met de president op Facebook, en hem zodoende zicht blijft bieden op haar doen en laten, wijst er dan ook op dat zij geen vrees koestert voor de Oegandese autoriteiten.

2.4.10. Aangezien verzoekster geen politiek oppositieprofiel kan aantonen, zijn haar arrestatie en vervolging loutere beweringen. Echter zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoeksters lidmaatschap van de FDC en de “*Women League*”, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande, merkt de Raad op dat dit er niet automatisch op wijst dat verzoekster hierdoor problemen zou hebben ondervonden.

2.4.11. Dit kan ook blijken uit verzoeksters incoherente verklaringen over haar arrestatie. Zo stelde verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij samen met honderden andere mensen was opgepakt wanneer de Oegandese autoriteiten op 26 en op 27 november 2016 een raid uitvoerden op het lokale koninkrijk in Kasese (“*Op 26 en 27/11/2016 kwamen ze ons koninkrijk aanvallen en onze koning arresteren. Daarbij werden bijna 200 medewerkers van onze koning ook opgepakt en ik was hier een van.*”; vragenlijst DVZ, vraag 3.1), maar verklaarde zij op het Commissariaat-generaal dat zij pas op 1 december 2016 gearresteerd werd op een meeting waar voornamelijk leden van FDC aanwezig waren (notities, p. 51, 53). Tevens beweerde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken na haar arrestatie te zijn meegenomen naar de gevangenis in Kampala waar zij van de twaalfde maand van 2016 tot en met de derde maand van 2017 was opgesloten (“*Ik werd opgepakt en gehandboeid, ze namen me mee naar de gevangenis in Kampala samen met andere leden van onze partij. Ik zat opgesloten van 12/2016 tot en met 03/2017.*”; vragenlijst DVZ, vraag 3.1), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf enkel en alleen opgesloten te zijn geweest in Nalufenya in de oostelijke provincie Jinja (notities, p. 49, 52).

2.4.12. Waar in het verzoekschrift wordt vastgehouden aan de versie van de feiten gegeven op het Commissariaat-generaal en verzoekster ontkent ooit te hebben gezegd dat zij in Kampala werd opgesloten, benadrukt de Raad dat van verzoekster mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt erop gewezen dat van de verzoekster om internationale bescherming wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoekster om internationale bescherming geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. Bovendien werden verzoeksters verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Engels en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ook op het Commissariaat-generaal kreeg zij nog de kans opmerkingen te maken over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wat zij ook gedaan heeft met betrekking tot haar legaal/illegaal vertrek uit Oeganda, zonder evenwel aan te geven dat de chronologie van haar arrestatie en de plaats van de gevangenis verkeerd genoteerd zouden zijn (notities, p. 3-4)

2.4.13. Verzoeksters arrestatie en opsluiting wordt verder ondergraven door de activiteit op verzoeksters Facebookpagina in de periode dat zij beweerdelijk in de gevangenis. Waar verzoekster op het Commissariaat-generaal ontkende haar Facebookprofiel toen gebruikt te hebben en verwijst naar haar nicht A., ziet de Raad niet in waarom A. dergelijke luchthartige berichten (“*Say Goodbye To Belly Fat Forever*”, foto’s van poserende familieleden, een foto van verzoekster lachend op een activiteit met ballonnen in de achtergrond) op het profiel van verzoekster zou plaatsen op een moment dat haar tante opgesloten zat en vervolging riskeerde. De Raad herhaalt tevens de vaststelling dat verzoekster nog minstens tot 18 mei 2018 bevriend was met president Museveni op Facebook zodat ze hem zicht gaf op haar doen en laten, wat geenszins verenigbaar is met verzoeksters beweerde vrees voor vervolging.

2.4.14. Dat verzoekster geen vrees koesterde of dient te koesteren ten aanzien van de Oegandese autoriteiten blijkt tevens uit haar legale reis van Kampala naar Barcelona op 13 juni 2017, om een opleiding bij te wonen als vertegenwoordiger van haar koninkrijk, alsook uit haar beweerde vrijwillige terugkeer naar Oeganda enkele dagen nadien (notities, p. 28).

2.4.15. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat Winnie Kiiza haar verzekerd had “*dat alles in orde zou zijn*”, merkt de Raad op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud geen melding maakte van de hulp of het advies van Winnie Kiiza bij haar reis naar en vanuit Spanje.

Verzoekster verklaarde dienaangaande enkel dat er toen aandacht ging naar de moord op een politieagent, dat zij zich verkleedde als non (*"Er was een "assistent general inspector of the police" vermoord rond maart 2017, dus alle focus lag daar en niet op ons. Toen ik daar me zo lang had verborgen, ja de nonnen, ja ik moest gekleed zijn als een non toen ik zo reisde, dus ja."*; notities, p. 54) en dat zij bij haar terugkeer naar Oeganda van Winnie Kiiza hoorde dat zij nog niet veilig was en zij daarop terug vertrok (*"Ja maar mijn hart was bij mijn kinderen, ik wilde ze daar niet alleen laten, maar ja toen ik terugkeerde, ja ik zou niet veilig zijn in het land. Kiiza Winnie zei dat zolang de koning onder arrest was het voor me moeilijk zou zijn. Ik heb een zoon van 5 jaar oud."*; notities, p. 54). Noch het feit dat er toen aandacht ging naar de moord op een politieagent, noch haar bewering zich vermomd te hebben als non, kan echter verklaren dat zij het risico nam om voor een opleiding legaal, met haar eigen paspoort, het land uit- en in te reizen, en dat dit lukte zonder problemen bij de grenscontroles, indien zij werkelijk in maart 2017 ontsnapt was uit de gevangenis en volgens haar verklaringen in levensgevaar verkeerde. De uitleg in het verzoekschrift dat *"aan de ene kant vond zij het moeilijk om iets te regelen voor de kinderen indien zij niet persoonlijk in Oeganda was; aan de andere kant hoopte zij dat zij in staat zou zijn om goede arrangementen te maken voor haarzelf en haar kinderen zonder problemen te ondervinden"* kan niet overtuigen, gezien verzoekster uiteindelijk Oeganda op 30 juni 2017 alsnog verliet zonder haar kinderen.

2.4.16. Het is geheel onaannemelijk dat verzoekster wel het risico nam om Oeganda op 13 juni 2017 legaal haar land te verlaten en zij hierbij geen problemen kende, dat zij ondanks de reeds gekende problemen evenwel naliet om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Spanje, en dat zij enkele dagen later zonder problemen legaal terugkeerde naar Oeganda, teneinde het vertrek van haar kinderen te kunnen nemen, om dan alsnog op 30 juni 2017 illegaal te moeten vertrekken zonder haar kinderen. Verzoekster legt haar paspoort niet neer zodat niet kan worden nagegaan of ze inderdaad naar Oeganda terugkeerde of illegaal in Europa verbleef.

2.4.17. Uit voorgaande vaststellingen kan dan ook enkel blijken dat verzoekster geen reden had om op 30 juni 2017 haar land illegaal te verlaten, zoals zij beweert, gezien zij twee weken eerder geen enkel probleem kende om met haar eigen paspoort het land in- en uit te reizen en zij over een visum beschikte met een geldigheid van 6 juni 2017 tot 1 juli 2017. Ook verzoeksters vage verklaringen over haar illegale reisweg naar België (notities, p. 20-25, 33-38) doen afbreuk aan de waarachtigheid ervan.

2.4.18. Dat zij *"de reisbegeleider [vertrouwde] die voldoende ervaring had en die haar had verzekerd dat hij haar naar een veilige plaats zou brengen"* en dat *"de reisbegeleider haar verzekerd [had] dat zij geen moeilijke vraag of te strenge controle zou moeten verwachten, want zij ging reizen met het vliegtuig alleen binnen Europa"*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan haar vage verklaringen niet verschonen. Van verzoekster kan wel degelijk verwacht kan worden dat zij haar ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet moet hebben van welke landen en plaatsen zij doorreisde, alsook van de gebruikte reisdocumenten. Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een uiterst precaire onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster hierover zo onwetend is en/of dat zij niet beter voorbereid werd door haar smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert, gezien het algemeen geweten is dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit.

2.4.19. Dat verzoekster aldus legaal haar land zou verlaten hebben, bevestigt verder de vaststelling dat zij niet gezocht wordt door de Oegandese autoriteiten.

2.4.20. Het ter terechtzitting neergelegde *"getuigschrift van een lid van de Oegandese Parlement, Kiiza WINFRED, vriendin van de verzoekster die haar heeft geholpen met vluchten"* betreft een gesolliciteerd document dat slechts in vage bewoordingen verzoeksters beweemde problemen schetst (*"Following the killings and arrests at the Rwenzuru Palace in the 2016 elections aftermath, O.N. was arrested and detained. However, she managed to escape and had to flee the Country as her security was in trouble. She left behind a number of children and I helped her during the process especial to enable her flee for her dear life."*). Dit stuk zou zijn opgesteld door een goede vriendin van verzoekster en heeft geen objectieve bewijswaarde, temeer gelet op voorgaande vaststellingen die geen politiek lidmaatschap en ondergane problemen kunnen aantonen.

2.4.21. De overige door verzoekster op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen haar asielrelaas niet staven.

De Oegandese identiteitskaart (met een weergave van haar naam die afwijkt van de schrijfwijze in haar asielpprocedure en in haar visumaanvraag), de werkbadge en het attest tot aanstelling als gezondheidscoördinator betreffen louter haar identiteit en werk. Het certificaat van staatsburger van Canada op naam van haar echtgenoot is grotendeels onleesbaar en kan hoogstens het Canadees burgerschap van deze persoon aantonen, maar het kan zijn problemen in Oeganda niet aannemelijk maken, temeer gezien verzoekster beweerde dat haar echtgenoot in 2001 lid werd van de FDC maar deze partij pas bestaat sinds 16 december 2004. Evenmin kan dit stuk verzoeksters eigen beweerde vrees voor vervolging staven. De artikelen en fotoprints over de incidenten in Oeganda bevatten enkel algemene informatie en hebben geen betrekking op verzoekster.

2.4.22. Wat haar identiteitsgegevens betreft, kan nog worden opgemerkt dat verzoekster beweerde geboren te zijn in Nyakasanga in het district Kasese (notities, p. 4, 42), terwijl haar visumaanvraag in het administratief dossier stelt dat verzoekster geboren is in Nyamirembe in het district Bushini. De stelling in het verzoekschrift dat zij geboren is in district Kasese, *“maar op een gegeven moment wilde haar vader al zijn kinderen koppelen aan een gekocht stuk land in Bushini”*, waardoor *“haar vader die wijzigingen heeft gedaan”*, en de bewering tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar vader besloot hen in het district Bushini in te schrijven (notities p. 42), is niet aannemelijk gezien een geboorteplaats niet iets is dat men kan kiezen om te *“wijzigen”* zoals een verblijfplaats.

2.5. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraag en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Oeganda een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK